

Miljøministerens besvarelse af spørgsmål nr. 1 (L 112) stillet af Folketingets Miljø- og Planlægningsudvalg

Spørgsmål 1

Ministeren bedes kommentere høringssvaret fra KL, hvori de efterlyser en regel om omvendt bevisbyrde, samt bemærkningen fra Miljøstyrelsen om, at Justitsministeriet fandt den valgte løsning retssikkerhedsmæssig velegnet?

Svar

I udgangspunktet har offentlige myndigheder i henhold til forvaltningsloven en pligt til at indhente alle relevante og nødvendige oplysninger til brug for belsningen af alle aspekter i en sag, hvori der skal træffes afgørelse. Det betyder populært, at de offentlige myndigheder skal søge alle sagens fakta afdækket, og at der er "bevis" for den afgørelse, myndigheden i sidste ende træffer.

Ud fra et retssikkerhedssynspunkt må pålæggelse af en omvendt bevisbyrde anses som en temmelig bebyrdende foranstaltning overfor privatpersoner eller private virksomheder. Anvendelse af en omvendt bevisbyrde indebærer, at alle relevante og nødvendige forhold i en sag, hvori den offentlige myndighed skal træffe afgørelse, i stedet skal fremføres af den private person eller virksomhed under strafansvar. Det vil ligeledes være den private person eller virksomhed, der i dette tilfælde bærer risikoen for, at der er tilstrækkelig dokumentation i sagen, når den offentlige myndighed træffer afgørelse.

Anvendelse af en regel om omvendt bevisbyrde f.eks. i en sag om klassificering af skibe som affald, ville betyde, at skibets ejer ville blive forpligtet til at "overbevise" myndigheden om, at skibet fortsat skal fungere som skib i drift. Hvis ikke ejeren kan overbevise myndighederne om, at skibet skal forblive i drift, vil skibet allerede derfor være at anse som affald. En privatperson/virksomhed ville således risikere, at dennes ny erhvervede gamle færge ville blive klassificeret som affald allerede fordi, at købet var sket uden at ejeren havde helt konkrete planer om drift.

I lovforslaget er det derfor forsøgt, at afbalancere myndighedernes behov for oplysninger, herunder incitamentet for en skibsejers medvirken ved sagens oplysning overfor det forhold, at myndighederne i de fleste tilfælde har

en lettere adgang til en række oplysninger, og at myndighederne i udgangspunktet er pålagt en pligt til at oplyse sagen.

Dette er gjort ved at foreslå en regel om en oplysningspligt, der samtidig rummer en processuel skadevirkning, hvis ejeren ikke medvirker ved sagens oplysning. En ejers manglende eller mangelfulde afgivelse af oplysninger om skibets videre færd vil således ikke alene kunne afgøre en sag, men vil indgå negativt i den afvejning af indicier og oplysninger, der i øvrigt foreligger i sagen.

På denne måde tvinges ejeren af et skib til at medvirke konstruktivt til sagens oplysning, samtidig med at myndighederne fortsat er forpligtet til i øvrigt at dokumentere sagen.